

naar vi ikke have Grund dertil. Det er efter min Mening Kjærnen i denne Sag, at vi her skulle affige en Kjendelse, der her kan bruges som Indlæg i Sagen, naar den Vedkommende staar ligeoverfor sine Vælgere. Efter Alt, hvad der nu er udtalt, finder jeg, at der ikke er Anledning for mig til at yttre mig videre, men jeg siger kun, at det er aldeles hensynsløst af det ærede Medlem, at han har undladt at give saadanne Grunde, at vi kunde tage en Beslutning, der ikke alene støttede sig paa hans Opfattelse af Sagen, men paa vor egen. Jeg skal altsaa stemme for Bertallets Indstilling. Alle de andre Udenomsbetragtninger, der ere fremkomne her angaaende denne ærede Rigsdagsmands Forhold til andre Sager, er Noget, jeg aldeles ikke indblandet i denne Sag, og der maa ikke for mit Vedkommende tillægges mig det mindste Hensyn dertil. Jeg holder mig blot til, hvad der er Folkethingets Ret at fordrø af den, der vil begjære Orlov.

Sermansen: Der er blevet udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgfreds (B. C. Nyholm) og tillige af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), ligesom det ogsaa er tiltraadt af Andre, at en Rigsdagsmands Siæverelse fra Thinget er en Sag ene og alene mellem ham og hans Vælgere. Jeg tror ikke, at dette i alle Tilfælde i sin hele fulde Udstrækning kan holde Stik, thi man maa tænke sig, hvad Følgen kunde blive for hele Lovgivningsarbejdet, hvilken Stilling det for Regjeringen og for Thinget kunde fremkalde, hvilke Vilkaar der blev sat de øvrige af Thingets Medlemmer, som her bleve tilbage og arbejdede efter bedste Overbevisning paa at frembringe det Bedste, naar ikke eet, men to, ja 10 og 20 Medlemmer fandt, at det var en Sag, der alene vedkom dem og Vælgerne, om de vilde blive borte og saa reiste hørt og bleve borte efter Behag. Det kunde jo fremkalde en høist forskjellig Afgjørelse af Sagerne, og derfor kan jeg ikke saaledes uden videre gaa med til at sige, at det er en Sag ene og alene mellem Manden selv og hans Vælgere. Derimod kan jeg meget godt tiltræde den Betragtning, at vi

vistnok praktisk taget komme til at lade det være en Sag mellem Manden selv og hans Samvittighed og hans Vælgere, vi have neppe noget Middel til praktisk at gjøre den Betragtning gjældende, som iøvrigt synes mig at have Noget, ja Meget paa sig, at det dog i Grunden er en Sag, som ogsaa vedkommer Thinget, Regjeringen og Lovgivningsmagten i det Hele, om en Mand er tilstede og opfylder sin Pligt efter Evne, eller ikke. Dersom vi nu betragte Stillingen saaledes, som den ligger for, saa maa vi spørge os selv, hvad er det virkelig, vi gjøre, naar vi stemme Ja eller Nei i dette Tilfælde, hvad vil Forskjellen blive mellem et Ja og et Nei, og i den Henseende kan jeg fuldkommen slutte mig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen), at det saaledes praktisk i Virkeligheden har samme Betydning og faar ens Virkning, enten vi sige Ja eller Nei, og dette synes mig maatte føre til, at det ærede Forretningsudvalg maatte have indset, at der her er et Tilfælde, som bestemt peger paa, at denne Bestemmelse i Forretningsordenen burde forandres, at vi maatte have en anden Bestemmelse i Stedet derfor, thi man har maasse ikke, dengang den Bestemmelse blev tagen, indset, hvad den egentlig kunde faae at betyde, naar i Virkeligheden et saadant Tilfælde kom til at foreligge; men nu have vi det, og hvorledes er nu Stillingen? Stillingen er i Virkeligheden saaledes, at man slet ikke har nogen Diltale mod den Mand, der slet ikke agter at gjøre nogensomhelst Ting til Regel for sin Handlemaade, enten Høflighedshensyn eller sin Pligt mod Forretningsordenen og Thinget, men reiser bort og bliver borte saa længe, han synes. Man maa lade ham reise og blive borte saa længe, han vil, han kan reise bort efterat have givet Møde den første Dag i Sessionen og komme til Mødet den sidste Dag og høre alle sine Døfter; man har ingen anden Magt til at drage ham til Ansvar derfor end Offentlighedens. Naar derimod en Mand er saa samvittighedsfuld, at han siger: ifølge Bestemmelserne i Forretningsordenen og min Pligt ligeoverfor Thinget kan jeg ikke paa nogen Maade finde mig i at reise bort uden Orlov, saa kommer